

Живе придане

Павло Глазовий

Стрілись двоє на дорозі.

— Чого зажурився?

— А як мені не журитись,

Як я оженився...

— Оженився? Це ж прекрасно!

Я тебе вітаю.

— Іди к бісу! Ти ж подумай,

Що я з цього маю.

Колись було, як женились

Багаті чи бідні,

То придане нареченим

Готували рідні:

Як не гроші, то корови,

То воли та свині.

Тоді було і женитись

Вигідно людині.

А я, брате, оженився —

Про гроші ні звуку.

На весіллі ніхто навіть

Не плюнув у руку.

Дарували череп'яні

Та залізні вещи,

А з живого не дісталось

Нічого, крім тещі.